

rimelig eller blot sandsynlig Følge af disse Skattelove en forøget Arbejdsløshed. I de sidste Aar har Prisforhøjelserne uafhængigt af Beskatningerne været saa store, og den stigende Tendens for alt, som er Genstand for kontant Indkøb, saa udpræget, at denne Beskatning ikke kan ventes at faa, jeg vil ikke tale om afgørende Betydning, men blot mærkbar Indflydelse i Henseende til Arbejdets Indskrænkning. Det vilde være mig en stor Skuffelse, hvis det ikke skulde besande sig, men saaledes som det staar for mig i dette Øjeblik, føler jeg mig ikke i væsentlig Grad urolig for dette Spørgsmaal. For Vinskattens Vedkommende er det rigtigt, som fremhævet af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), at det snarere er den Omstændighed, at Vinhandlernes Beholdninger tømmes, uden at der er Mulighed for Erstatning, end den, at Ophøret af Forbruget skulde komme til at virke paa Vinhandelen, der kan skræmme.

Altsaa, for vort Vedkommende tilsiger vi den højtærede Finansminister vor Støtte til Gennemførelsen af dette Skattelovkompleks baade i dets Principper og i dets Helhed, og vi mener, at hans Stilling til og Krav om Ejendomsskyldens Inddragning under Komplekset er berettiget. Det er fremgaaet af den historiske Udvikling af Skattelovene. Indenfor denne Ramme tilsiger vi en Forhandling om Enkelthederne. Som jeg allerede sagde før i min Henvendelse til det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard), er der Enkeltheder, som jeg ogsaa selv kunde have adskilligt at indvende imod. I øvrigt er det jo ikke muligt paa mindre end to Døgn at gennearbejde et saa uhyre Stof paa en saadan Maade, at man kan tale med virkelig grundigt Kendskab om Enkelthederne; dem skal jeg derfor ikke indlade mig paa her. Den første Behandling af et Kompleks som disse Love er jo nødvendigvis i væsentlig Grad kun en Fortakt til det saglige Arbejde, og det saglige Arbejde bestaar nu en Gang i at hugge en Hæl og klippe en Taa, men for vort Vedkommende lyder Fortakten paa, at vi vil gøre, hvad vi kan, for, at der ikke bliver savet i disse Lovforslags levende Kød, saadan at det falder i Stykker og fra hinanden. Det er nødvendigt at skære i Skatteydernes Kød. Det gælder alene om, at der ikke i den Anledning opstaar nogen Tanke om Blodtørst fra vor Side, som skal foretage Indsnittet, og de gør ubetinget ilde — det er heller ikke sket ved denne Forhandling i Dag, men jeg

synes, det skal siges —, de gør ilde, som i en Situation som den nuværende spreder Tanker om, at man gaar til saadanne Skatteforhøjelser med Glæde, eller fordi man har Lyst til det, i Sind, som allerede paa Grund af Udsigten til Smerten kan være modtagelige derfor. For Sandheden er dog, at vor Gerning er som Operatørens, der ikke maa skære dybere, end Nødvendigheden byder, og skære saadan, saa vidt han kan, at Saaret kan heles og læges, naar Sygdommen hører op. Og i den Henseende føler ogsaa alle de, der har deltaget i og kommer til at deltage i Rigsdagsforhandlingen om disse Skatter — derom er jeg ganske overtødet —, fuldt ud deres Ansvar.

Wulff: Den Samling Lovforslag, som den høje Regering har lagt paa Rigsdagens Bord i Tirsdags, indeholder Krav om, at Rigsdagen skal bevilge den over 150 Mill. Kr., 60 Mill. Kr. gennem Statslaan og over 90 Mill. Kr. gennem nye Skatter eller Forhøjelser af bestaaende Skatter eller gennem Indtægtslaan. Den Maade, hvorpaa de tre ærede foregaaende Talere har stillet sig til disse Forslag, er karakteristisk nok. Den sidste ærede Taler, det radikale Partis Ordfører (Ivar Berendsen), var — og vel i Embeds Medfør — fuldt Tilhænger af Lovforslagene. Den første ærede Taler, Venstres Ordfører (N. Neergaard), tiltraadte dem i Hovedsagen, men ønskede ganske væsentlige Ændringer, som han pegede paa. Den anden Taler, Socialdemokratiets Ordfører (Sigvald Olsen), følte i høj Grad Mangel paa Begejstring for Lovforslagene, han sagde selv flere Gange, at han ikke var begejstret, og dersom hans Udtalelse skulde efterfølges af Handling og vi skal tænke paa den højtærede Finansministers Ytringer, vilde der ganske sikkert ikke blive noget af hele Reformen, som den er foreslaaet. Det ærede Medlem føjede dertil rigtignok sukkende Ytringen om, at han kunde tvinges til at gøre det, som han ansaa for galt og nødigt vil gaa med til, han sagde det med et saadant Suk, at vi fra vor Side fik en uhyggelig Fornæmelse af det haarde Trældomsaa, som hviler paa Socialdemokratiet under den nuværende Regerings Herredømme.

Vi for vort Vedkommende finder, at der i nogle af Lovforslagene indeholdes Principper, hvis Anvendelse vi kan hilse med Tilfredshed; det gælder f. Eks. Lovforslaget om en midlertidig Forhøjelse af Statsbanernes Takster og en Anvendelse af indirekte Beskatning i ikke saa ringe